

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jan Ryby a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Ludmily Sandnerové v právní věci žalobkyně: **Kenvi komanditní společnost**, se sídlem Revoluční 762/13, Praha 1, zastoupena Mgr. Jiřím Slováčkem, advokátem se sídlem Štěpánská 640/45, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kongresová 1666/2, Praha 4, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Určuje se, že stanovení a vybrání kauce od žalobkyně ve výši 10 000 Kč žalovaným dne 2. 11. 2015 v 19:20 hodin, v místě kontroly na rozhraní ulic Dlouhá a Dušní, Praha 1, bylo nezákonným zásahem.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 10 228 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Jiřího Slováčka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I.
Předmět sporu

Dne 2. 11 2015 proběhla u žalobkyně kontrola Magistrátem hlavního města Prahy za asistence žalovaného týkající se provozování taxislužby vozidlem tovární značky Škoda Fabia, RZ: ...; přítomen byl zaměstnanec žalobkyně – J. L. (dále též „řidič“). Kontrola zjistila řadu porušení ustanovení zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě (dále jen „silniční zákon“), z důvodu, že řidič přivezl zákazníky a neměl ve vozidle záznam

o přepravě a oprávnění k podnikání, čímž došlo ke spáchání správního deliktu dle § 35 odst. 2 písm. s) téhož zákona.

Na místo kontroly se následně dostavil statutární orgán žalobkyně – F. H., který byl pracovníci magistrátu seznámen s výsledky kontroly a příslušníkem Policie České republiky s požadavkem na složení kauce dle § 35c odst. 1 silničního zákona ve výši 10 000 Kč s tím, že nebude-li složena, bude žalobkyni zabráněno s vozidlem odjet. Svůj požadavek policista odůvodnil nevhodným chováním řidiče, ze kterého měl usoudit, že se pravděpodobně bude vyhýbat správnímu řízení. I přes vysvětlení panem H. o tom, kdo je účastníkem řízení a u koho má hodnotit splnění zákonných podmínek pro možnost vybrat kauci, trval policista na tom, že postupuje v souladu se zákonem, že tak postupuje vždy. Vzhledem k popsanému jednání policisty žalobkyně kauci zaplatila, neboť takto způsobená újma pro ni byla menší, než alternativa, při níž by žalobkyně byla postižena omezením dispozičního práva s předmětným vozidlem.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

Žalobou podanou dne 4. 1. 2016 u zdejšího soudu žalobkyně brojí proti výše uvedenému výběru kauce. Vychází z výkladu § 35c silničního zákona, pročez uvádí, že v případě žalobkyně je možnost vyhýbat se správnímu řízení zcela nerelevantní. Dále poukazuje na odůvodnění potvrzení o přijetí kauce, v němž policista shledal podezření, že se řidič bude vyhýbat správnímu řízení. Zákon ale umožňuje vybrat kauci pouze od dopravce, kdy řidič je pouze zákonným zástupcem dopravce, nikoli od řidiče, není-li zároveň dopravcem.

Ačkoli mohlo být na základě kontroly zahájeno správní řízení i s řidičem, stanovená kauce by neměla na toto řízení vliv, žalobkyně neručí za splnění řidičových vlastních povinností, nenese ani objektivní odpovědnost a kauci nelze započíst. Policista tedy zjevně posoudil podmínky pro účely uložení kauce u nesprávné osoby.

Žalobkyně proto považuje vybrání kauce za nezákonný zásah. Není zřejmé, z čeho žalovaný dovodil, že je nebezpečí, že se žalobkyně bude vyhýbat řízení, nebo že by vymáhání případné sankce bylo spojeno s neúměrnými náklady či nebylo možné ji vůbec vymoci. Dále podle potvrzení o převzetí kauce byla kauce zjevně stanovena řidiči, který ale není dopravcem. Výběr kauce od žalobkyně prostřednictvím jejího statutárního orgánu je tak nezákonný a zároveň kauce založila přímou hrozbu, že žalobkyně mohla být omezena v dispozici se svým automobilem.

Žalobkyně proto navrhuje, aby soud určil, že stanovení a vybrání kauce od žalobkyně ve výši 10 000 Kč dne 2. 11. 2015 je nezákonným zásahem. Dále požaduje, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

Ve vyjádření ze dne 3. 3. 2016 se žalovaný ztotožňuje s žalobkyní, že vybrání kauce dne 2. 11. 2015 ve výši 10 000 Kč bylo nezákonným zásahem, kterým byla žalobkyně

zkrácena přímo na svých právech. Výkladem § 35c silničního zákona demonstruje, proč důvody uvedené v potvrzení o převzetí kauce považuje za nedostatečné, a podanou žalobu považuje za důvodnou.

III. Posouzení žaloby

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou tvrzený nezákonný zásah na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí [§ 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dál jen „s. ř. s.“)].

Soud předně konstatuje, že shledal žalobkyni dle § 82 s. ř. s. osobou aktivně legitimovanou k podání zásahové žaloby v předmětném řízení. Ačkoli ve správním spise jsou listiny, v nichž je uvedeno, že kauce byla převzata od řidiče, soud tato zjištění považoval pouze za formální stránku věci. Předně je nutné uvést, že osobní rozsah § 35c odst. 1 silničního zákona se vztahuje toliko na dopravce, kterým je pouze žalobkyně. Z podané žaloby je dále zjevné, že kauci uhradila právě žalobkyně, konkrétně její statutární orgán – pan F. H.. Navíc i z vyjádření žalovaného k žalobě vyplývá, že kontrola proběhla u žalobkyně, a žalovaný se rovněž plně ztotožňuje s argumentací žalobkyně. Soud proto vycházel z aktuálně zjištěného skutkového stavu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.), především z faktické stránky případu a souhlasných vyjádření účastníků řízení.

Soud dále neshledal žalobu ve smyslu § 85 s. ř. s. nepřípustnou, protože silniční zákon ani zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, neposkytují účastníkům řízení žádné prostředky ochrany proti uložené kauci. Možnost obrany proti kauci v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. přitom vyplývá i z četné judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014-43, č. 3074/2014 Sb. NSS; či ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).

Žaloba je ve smyslu § 84 odst. 1 s. ř. s. včasná, protože byla podána ve lhůtě 2 měsíců od 2. 11. 2015, kdy došlo k tvrzenému nezákonnému zásahu.

Soud rozhodl dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.

Žaloba je důvodná.

Ze správních spisů zjistil zdejší soud tyto podstatné skutečnosti:

Potvrzením o převzetí kauce ze dne 2. 11. 2015, č. 000158, které bylo vystaveno uvedeného dne v 19:20 v místě kontroly – ulice Dlouhá a Dušní, Praha 1, potvrdil příslušník Policie České republiky převzetí kauce ve výši 10 000 Kč. V odůvodnění potvrzení zejména uvedl, že „[...] po celou dobu úkonu řidič taxislužby s hlídkou nespolupracoval. Proto bylo důvodné podezření, že se bude správnímu řízení vyhýbat. Proto byla řidiči taxislužby uložena kauce ve výši 10 000 Kč.“

Předmětem sporu je posouzení otázky, zda výše popsaná kauce byla vybrána od žalobkyně na základě zákonných kritérií uvedených v § 35c odst. 1 silničního zákona.

Podle § 35c odst. 1 silničního zákona „[o]rgány Policie České republiky nebo celní úřady jsou při provádění kontroly a státního odborného dozoru podle tohoto zákona oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání správního deliktu podle tohoto zákona, a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o správním deliktu nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné“.

Soud předně konstatuje, že není mezi stranami sporu o tom, že k nezákonnému zásahu výběrem kauce došlo. Z potvrzení o převzetí kauce dále jednoznačně vyplývá, že policejní hlídka se při výběru kauce zaměřila na chování řidiče, který nebyl dopravcem, ačkoli zákonná kritéria v § 35c odst. 1 silničního zákona umožňují vybrat kauci pouze na základě podezření týkajícího se dopravce.

Ve smyslu již zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Aps 9/2013, nelze klást na vymezení důvodu uložení kauce, který je třeba uvést v písemném potvrzení o jejím převzetí, nároky vycházející z požadavků na odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu. Postačí srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem policista spatřuje důvodné podezření, že se dopravce podezřelý ze spáchání správního deliktu podle silničního zákona bude vyhýbat řízení o správním deliktu nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Zdejší soud ale v nyní posuzované věci shledal, že ve vztahu k žalobkyni jako dopravci neobsahuje potvrzení o převzetí kauce ani toto stručné a srozumitelné vyjádření, jak ho popsal Nejvyšší správní soud. Jelikož kauce byla vybrána bez toho, aby byla zkoumána a odůvodněna zákonná kritéria § 35c odst. 1 silničního zákona, byla vybrána nezákonně.

Soud závěrem konstatuje, že považuje za hodné respektu, že žalovaný uznal ve vyjádření k žalobě svoje pochybení.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Soud uvážil, že žaloba je důvodná (§ 87 odst. 2 s. ř. s.), a proto podle žalobkyní navrženého petitu deklaroval, že výběr kauce od žalobkyně ve výši 10 000 Kč žalovaným dne 2. 11. 2015 v 19:20 hodin, v místě kontroly na rozhraní ulic Dlouhá a Dušní, Praha, je nezákonným zásahem.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalobkyně. Její náklady řízení o žalobě sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. d) sazebníku poplatků, který je přílohou

k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z nákladů za zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby). Dále k nákladům za zastoupení advokátem patří 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, náklady za zastoupení se dle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšují o 1 428 Kč (tj. 21 % z 6 800).

Celkem je tak žalovaný povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení 10 228 Kč (2000 + 6 800 + 1 428).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. července 2016

JUDr. Jan Ryba, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.